U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce **P. Č.**, proti žalované **České advokátní komoře**, se sídlem Praha 1, Národní 16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. 9. 2011, č. j. 30 A 105/2011 - 7,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. 9. 2011, č. j. 30 A 105/2011 - 7, kterým bylo zastaveno řízení o kasační stížnosti stěžovatele ze dne 14. 6. 2011.

Pro řízení o kasační stížnosti byl stěžovateli usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 14. 12. 2011, č. j. 30 A 105/2011-14, ustanoven zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 6. 3. 2012, č. j. 2 As 61/2011 - 24, ustanoveného zástupce (advokáta) zprostil dalšího zastupování v tomto řízení; současně (mimo jiné) zamítl stěžovatelův návrh na ustanovení jiného zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 14. 3. 2012 a je tak pravomocné. Stěžovatel byl zároveň vyzván, aby ve lhůtě 14 dnů od doručení tohoto usnesení buď předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie s tím, že jde o obligatorní podmínku řízení (§ 105 odst. 2 soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“). Na tuto výzvu stěžovatel nezareagoval.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud kasační stížnost odmítne, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve lhůtě stanovené mu k tomu soudem neodstranil vadu řízení spočívající v absenci obligatorního právního zastoupení, ačkoliv byl o důsledcích neodstranění této vady řádně poučen, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než kasační stížnost odmítnout.

Pro úplnost je třeba uvést, že dne 10. 4. 2012 zdejší soud obdržel podání stěžovatele, kterým žádal o *„prodloužení lhůty/výrok IV. usnesení z 6. března 2012/ o čtyři měsíce“*. Posuzováno dle obsahu, lze toto podání chápat jako žádost o prodloužení lhůty k zajištění (a doložení) právního zastoupení stěžovatele, v intencích usnesení zdejšího soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 2 As 61/2012 – 24. Vzhledem k tomu, že tato žádost neobsahovala relevantní odůvodnění, Nejvyšší správní soud se jí nezabýval; v kontextu stereotypního procesního počínání stěžovatele v tomto, i v řadě mnoha dalších soudních řízení, která vede, lze mít důvodně za to, že jde pouze o další z procesních obstrukcí.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh (zde kasační stížnost) odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. dubna 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu